IOHANNES IANUENSIS DE BALBIS (UNVOLLSTäNDIG)

Entstehungsort unbestimmt, 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35422
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

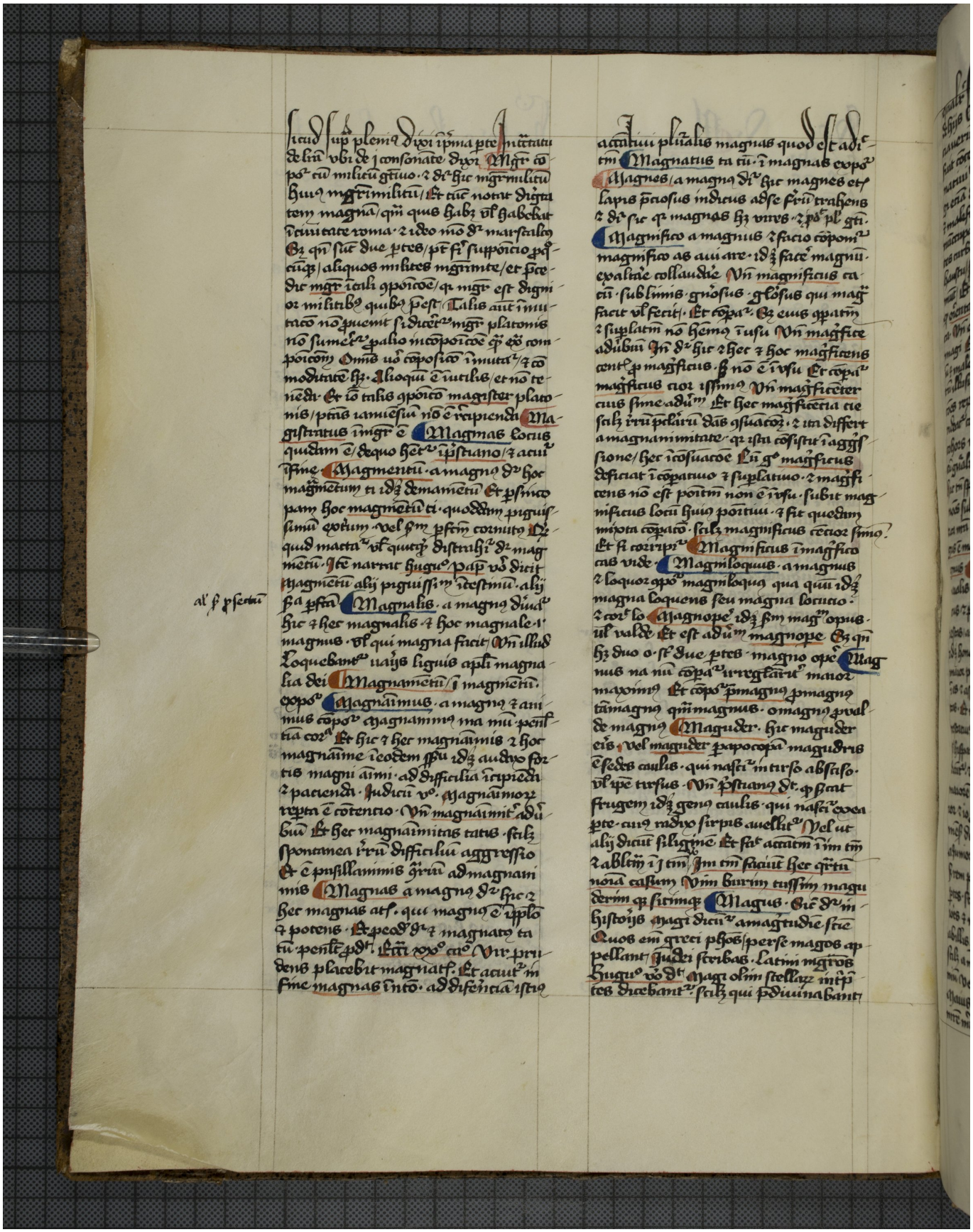

scud sup plem dicor ipma pte mitratu
de liu vbi de consonate dicor. Mgr cō
po cū mlicū gtuo. 2 dr hic mgr militu
huo mgr mlitu / Et tuc notat digni
tem magna / qm quis habz vl habebat
dcuitate roma. 2 ideo nō dr marscalcus
Qz qn sue due ptes / pt fi supposicio pd
cūqs / aliquos mlites mgrmte / et sic
dic mgr iculi gpoicde / qr mgr est digni
or mlitib quib pest. Talis aut i mu
tico nō quemt si dicr mgr platonis
nō sumer palio mcopoicde qr eō com
poicom. Omis uō copoico i mutar / 4 cō
modicue hz. Alioqui e iutilis / et nō te
nedr. Et iō talis gpoico magister plato
nis / ptius iamesiu nō e recipiendi. Ma
gistratus i mgr e. Magmas locus
quidam e / de quo hetur ipstiano / 4 acui
fine. Magmentu. a magno dr hoc
magmetum ti idz demametu. Et psmco
pam hoc magmetu ti. quoddm piguis
simu eotum. vel hm pfcm cornuto. Vel
quod macta vl quacq distribuir dr mag
metu. Ite narrat hugo pap vō dicit
magmetu alij piguissim idestimu. alij
ha pfcm. Magnalis. a magno diur
hic 4 hec magnalis. 4 hoc magnale. i
magnus. vl qui magna facit. Vn illud
Loquebam uaijs liguis apli magna
lia dei. Magnametu / i magmetu.
copo. Magnanimus. a magno 4 am
mus copo. Magnanimo ma mu penit
tia cor. Et hic 4 hec magnanimis 2 hoc
magnanime i eodem spu idz audno for
tis magni animi. ad difficilia recipiendi
2 patiendi. Iudicu vo. Magnanimor
rupta e cotentio. Vn magnanimit adu
biu. Et hec magnanimitas tatis. scilz
spontanea i rru difficiliu aggressio
et e pusillanimis ?rru ad magnani
mis. Magnas a magno dr hic 2
hec magnas atis. qui magno e ipplo
4 potens. Et pcedr 4 magnato ti
tu. pentepdt. Et cū xxo cto. Vir pru
dens placebit magnatis. Et acuit m
fine magnas into. ad difencia istiq

acutiui plualis magnas quod est adc
tm. Magnatus ti tu. i magnas copo
Magnes / a magno dr hic magnes et
lapis pciosus indicus adse ferū trahens
2 dr sic 4 magnas hz vnes. 2 pd pl gti.
Magnifico a magnus 2 facio copom
magnifico as aui are. idz facē magnu
exaltāde collaudāde. Vn magnificus ca
tu. sublimis. gnosus. glosus qui mag
facit vl fecit. Et copar. Qz eius qpatm
2 suplatm nō hem tusu. Vn magfice
adubiu. Iri dr hic 2 hec 4 hoc magficens
cent p magficus. h nō e i usu. Et copar
magficus cior issm. Vn magficeter
eius sme adum. Et hec magficeria cie
scilz irru pclaru das gsuacoz. 2 ita differt
a magnanimitate. qr istu cosistit i aggs
sione / hec i cosuacde. Lu go magficus
deficiat i coparatuo 4 suplatuo. 2 magfi
cens nō est poitm non e i usu. subit mag
nificus locu huio poitiu. 4 fit quedm
mota copatio. scilz magnificus cetior smo.
Et si corrpr. Magnificus i magfico
cas vide. Magnloquus. a magnus
2 loquor qpo magnloqu qua quii idz
magna loquens seu magna loquio.
2 cor lo. Magnope idz sm magm opus
ul valde. Et est adum magnope. Qz qn
hz duo o. st due ptes. magno ope. Mag
nus na nu copar irregulariu maior
maximu. Et copo pmagnu pmagnu
tumagnu qm magnus. o magnu gval
de magnu. Maguder. hic maguder
eis. vel maguder pro copu maguderis
e sedes caulis. qui nasci in turso abscisso
vl pte tursus. Vn pstiano dr. q fert
frugem idz genu caulis. qui nasci ex ea
pte. cui radiu sirpis auellir. Vel ut
alij dicu filigine. Et fit acutem i m tm
2 ablim i J tm. Jm tm sicut hec qrtu
nora calsum. Vm burim tussim magu
derim qr sitimq. Magus. Sic dr in
historijs magi dicu a magi tudie. sic
Quos em greci phos / perse magos ap
pellant / iudei scribas. Latini mgros
hugo vō dr magi olim stellar intp
tes dicebant. scilz qui pdiuinabant